

betingelserne for at få konventionsstatus, og i benægtende fald, om betingelserne for de facto-status er opfyldt.

Viser det sig imidlertid, at et andet Schengen-land er ansvarligt for sagens behandling, indebærer ændringen af udlændingelovens § 7, stk. 2, sammenholdt med den foreslåede § 48 a i forslaget § 1, nr. 30, at asylansøgeren uden realitetsbehandling af asylansøgningen kan overføres til det pågældende Schengen-land.

Med ændringen undgås det, at en asylansøger, der afstår fra at søge konventionsstatus, men udtrykkeligt kun søger de facto-status, kommer til at falde uden for rammerne af Schengen-konventionens regler om placering af ansvaret for behandlingen af en asylansøgning. Det ville være et klart brud på grundprincippet i Schengen-konventionen om, at der skal foretages en fordeling af asylansøgere efter konventionens kriterier.

Ændringen svarer til § 1, nr. 1, i lov nr. 387 af 6. juni 1991 (EF-asylkonventionen).

Til nr. 8

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 4, indebærer, at udlændinge, der opholder sig i et andet Schengen-land, ikke kan få deres asylansøgning behandlet efter § 7, stk. 4.

Indgiver en udlænding, der opholder sig i et andet Schengen-land, ansøgning om asyl, vil der ikke ske nogen realitetsbehandling af asylansøgningen i Danmark, idet det først skal afgøres, hvilket Schengen-land der efter Schengen-konventionen skal behandle ansøgningen.

Det foreslås derfor i § 48 a, stk. 3, jf. forslaget § 1, nr. 30, at Udlændingestyrelsen, såfremt en udlænding, der opholder sig i et andet Schengen-land, indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, træffer afgørelse om, at ansøgningen ikke behandles, før end Danmark har modtaget en anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse.

Udlændingestyrelsen skal i disse sager blot tage stilling til, om udlændingen opholder sig i et andet Schengen-land og dermed falder uden for reglen i § 7, stk. 4, 1. pkt.

Ændringen svarer til § 1, nr. 2, i lov nr. 387 af 6. juni 1991 (EF-asylkonventionen).

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af § 48, stk. 2, og indsættelse af §§ 48 a-e, jf. forslaget § 1, nr. 30.

Ændringen berører ikke adgangen til at afvise en

asylansøger til et sikkert tredjeland uden for Schengen-området.

Ændringen svarer til § 1, nr. 3, i lov nr. 387 af 6. juni 1991 (EF-asylkonventionen).

Til nr. 10

Den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 3, indebærer, at en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengen-land eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, og er indberettet som uønsket i SIS, uanset bestemmelserne i §§ 6-9 kun kan gives opholdstilladelse, når særlige grunde taler derfor.

Om der foreligger særlige grunde til at meddele opholdstilladelse på trods af indberetningen i SIS vil i overensstemmelse med den sædvanlige fortolkning af § 10, stk. 1, bero på en konkret afvejning af på den ene side de forhold, som taler imod at give den pågældende opholdstilladelse, dvs. karakteren af de forhold, der har ført til indberetningen som uønsket, og på den anden side de grunde, der taler for, at ansøgningen imødekommes, dvs. hvor belastende en nægtelse af opholdstilladelse må antages at være for den pågældende.

I betænkning nr. 968/1982, side 150, er det anført, at særlige grunde i § 10's forstand i almindelighed vil tilsi, at en udlænding, der er omfattet af §§ 7-8, bør have opholdstilladelse, uanset at der foreligger omstændigheder af den art, som er optaget i beskrivelsen i § 10, stk. 1. Det blev i den forbindelse tillige nævnt i betænkningen, at det vil være rimeligt at opstille en formodning for, at opholdstilladelse også bør meddeles i de mere kvalificerede familiesammenføringsstilfælde.

Vurderingen af, om der foreligger særlige grunde til at meddele opholdstilladelse, må foretages i lyset af ordlyden og fortolkningen af konventionens artikel 25.

Det fremgår af artikel 25, stk. 1, at et medlemsland kun må udstede en opholdstilladelse til en udlænding, der er registreret som uønsket i SIS, når der foreligger tungtvejende grunde, navnlig af humanitær karakter eller som følge af internationale forpligtelser.

Opholdstilladelse må endvidere kun udstedes efter forudgående konsultationer med det land, der har indberettet den pågældende udlænding i SIS, i hvilken forbindelse der skal tages hensyn til dette lands interesser.

I denne forbindelse skal det bemærkes, at det fremgår af konventionens artikel 1, at en udlænding i konventionens forstand defineres som en person, der ikke er statsborger i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater. Statsborgere i Schengen-land